

TILL SVERIGES FRISINNADE MEDBORGARE.

Riksdagens liberala samlingsparti har den 13 februari 1914 utfärdat följande manifest:

Den liberala regeringen har inlämnat sin afskedsansökan. Det har skett under förhållanden, som gifva denna regeringskris en djupt ingripande betydelse för vårt lands öden.

I något öfver två år hafva statsminister Staaff och hans ämbetsbröder haft plats vid konungens rådsbord. Under deras ledning har utförts ett reformarbete, som redan satt djupa och varaktiga spår på olika områden, Nu stodo de färdiga att föra fram två af landets lifsfrågor, som under de gångna åren med möda och omsorg blifvit beredda till lösning: en betydelsefull revision af försvarsväsendet och en stor nykterhetsreform.

För nykterhetslagstiftningen föreligger ett förslag, som på detta område kan blifva det största steg framåt vårt land på mer än ett halft år hundrade tagit. I försvarsfrågan är, genom förtroendemän från riksdagen med biträde af militär sakkunskap, ett utredningsarbete utfördt, som för denna frågas lösning öppnat bättre möjligheter än den haft under årtionden. Statsministern har i sitt tal i Karlskrona bebådadt förslag om stora förbättringar inom försvarets olika grenar, och om äfven planen ännu ej blifvit helt färdig, så synes den dock ha kommit så långt, att blott några veckor skulle ha behöfts för att fullborda den. Just i detta ögonblick har regeringen nödgats begära sitt afsked.

Den har afgått för att häfda den ställning, som vårt statskick tillerkänner konungens ansvariga rådgifvare och riksdagen och som är grundvalen för vår modärna samhällsutveckling. Den har afgått för att afvärja ett regeringssätt, som Sveriges folk vuxit ifrån och som icke kan lända till landets lycka. Den har vägrat att taga ansvaret för en politik, som fordrar, att militära anspråk skola vara af görande för de blifvande förslagen i försvarsfrågan, utan tillbörlig hänsyn till möjligheterna att genomföra dessa anspråk. Ärliga försök hafva gjorts att vinna betryggande förutsättningar för en sådan samverkan mellan konungen och hans råd, som står i öfverensstämmelse med det konstitutionella statskickets nödvändiga fordringar, men dessa försök hafva misslyckats. Då måste statsrådet träda tillbaka.

De frisinnades första hufvudfordran: ett parlamentariskt styrelsesätt, med landets regering grundad på folkpresentationens förtroende, är således bragt i fara.

I detta djupt allvarliga läge hafva vi undertecknade, medlemmar af riksdagens liberala samlingsparti, ansett oss böra kalla hela landets uppmärksamhet på hvad som nu försiggår och förestår. Vårt land står inför en politisk strid, som gäller icke blott försvarsfrågan eller öfver hufvud någon viss politisk fråga, utan hela det svenska framstegsarbetet. Striden gäller i nuvarande situation främst en af grundvalarna för all demokratisk politik, den gäller svenska folkets själfstyrelse. Det är vår vissa förhoppning, att om Sveriges folk nu värnar och befäster sin rätt att själf råda öfver sina öden, då skall det så plötsligt afbrutna reformarbetet åter komma i gång, och då skall också frågan om vårt försvar, trots alla de svårigheter, som uppstått, kunna föras till en god och lycklig lösning.